

● نامه‌های منتشر نشده‌ای از آیت الله کاشانی (۱)

نامه آیت الله به فرزندش دکتر سید محمد رضا کاشانی
فرزند عزیزم

امشب خط مورخ سوم فوریه واصل، در جریان ملاقات جناب آقای شیخ محمد جواد شری و سلامت شما مستحضر و مصروف شدم. کارت شما هم قبلاً رسید، یعنی هشت روز بعد از حرفت شما. فرزند همان قسم که حضوراً تذکر دادم، خدا را فراموش نکنید. مواطنه نماز و آداب شرعیه باشید. این حرفها خرافات نیست. به حق خدا، عدم التزام به شرع اقدس یافته ندارم است. بی دینی بی دینها که دارای... هستند. شما را فربندند. من جیلی دواویس این جهت هستم. حکمت خلقت پسر، بندگی و طاعت و رسیدن به درجات عالیه است که آن عمله است. چهار روز دنیا می‌گذرد. امیدوارم در اینخصوص جایی کنید و عمر خود را بر خلاف رضای خدا صرف نکنید. میاد در نظر گوتهای کنید. همان قسم که گفتم، دیگر معلوم نیست من را ملاقات کنید. رضای خدا و اینچنان، لازم الرعایه است. پدرجان؛ آتجه می‌نویسم برای خبرشما و به جهت علاقه‌ای است که به شما دارم. اذکاری که نوشتم بخوانید. خیلی خوب است معراج المساعده و توضیح المسائل را هم روزه مقارنی بخوانید. ایرانیان دیگر را هدایت کنید. همه اهل خانه فرد از حال شما استفسار می‌نمایند. سعی کنید پذیرش آقای سید ابوالحسن زودتر برسد. در نوشتن خط مسامحه نکنید. زود بزود نویسی همه اشخاص آتجه را با عملیات خوب فریته نهید.

عجالانا مطلعی نیست
والسلام
۹- ۳۷ / ۱۱ / ۲۰۰۴
سید ابوالقاسم کاشانی

نامه‌های منتشر نشده‌ای از آیت الله کاشانی (۲)

پاسخ آیت الله کاشانی به نامه آقای محمد باقر ترقی

۱۴۲۰/۸/۱۳ الحرام ۶ برابر

خیابان ناصر خسرو، کفاسی رضا صادقی

دوست عزیزم عزمه‌ای داده‌ای

آقای محمد باقر ترقی دام عزمه

عزیزم

نامه مورخه پنجم محرم الحرام که حاکی از سلامت وجود عزیز و احساسات پاک بی شائبه بود، باعث مسرتمن گردید. بیانات خدای پسندانه شما که کافشا از حسن ظن دوست عزیزم بود، مناثر ممود به تمام مقدسات خداوندی تایی حاتم حاضر به فدایکاری برای دین و دنیا این ملت هستم، ولی تصدیق می‌نمایند هیچ کاری بدوف بار و معین میسر نیست. جرم امیر المؤمنین چون بار و معین نداشت؛ بیست و پنج سال خانه نشین بود. برادرم؛ با ملتی که حاضر نبست برای آبرو و دین و حیثیت خودش یک روز تعطیل عمومی نماید؛ چه می توانم بکنم. تا بخواهم اندامی نموده، جلوگیری از مفاسد بکنم؛ تبعید می شویم و ملت هم نفس نمی کشد. آن وقت که قانون اساسی را تغییر نداده بودند، آن طور گردند حال که تمام اختیارات را در دست کویته دارند: فور روز شن تبعید می کنند. برادرم؛ حمی بدریار فندن یک روز ملت تعطیل ننمود. اگر همه با نصف یا ثلث مردم، احساسات شما را داشتند: می توانستم امیدوار باشم، ولی با این ترتیب نزد خدا و اولیاء، خدا و وجدانم مذدور هستم؛ هر چند از وضعیت دین و دنیا ملت راحت ندارم. همیشه در غم و غصه هستم، حناب آقای حاج میرزا عباس رفیعی را ملاقات نموده ببینید ممکن است یک روز برای حیثیت خود ملت تعطیل و اعلامیه داده شود یا نه؟ چون وقت می گذرد، زیاد حتمت نمی دهد. به همه دوستان سلام می رسانم.

ایام به کام باد
سید ابوالقاسم کاشانی

۱. منظور دولت انگلستان است.